

Понеже въпроса е от извънредно значение за нашите черковнослужители, ние ще се спрем малко на него.

Поп Кржстю бил развит свещеник, доста начетен, бил в Бялград през 1862 г., голям поклонник на Раковски, член на Привременото правителство в Ловеч, обичал да пише и се показвал добър патриот. Левски го обичал и му се доверявал. Кога отсъствувал, него оставал за заместник. С особено писмо той го препоръчва на Каравелова да напечата в печатницата си негова книга. Между Левски и свещеника е настъпила хладина след убийството на дякона Паиси, когото поп Кржстю считал невинен и жертва на буйния Общи. От разкритията на Общия в София арестувани били само трима комитетски хора в Ловеч: Марин поп Луканов, Д. Пжшков и поп Кржстю. На другия ден, обаче, поп Кржстю бил освободен, след като бил много мъчен и бит; той бил поставен под полицейски надзор и постоянно бил викан в конака при каймакамина (началника). В това време се появили подправени писма, подхвърлени в двора на Величка, написани уж от Левски, в които се искали комитетските книги, писма и други вещи да се занесат в колибата на лозето, отдето Левски щял да ги земе. Туй се съобщава на Левски. По повод на тия подправени писма апостола пише на 12 декември до незатворените комитетски хора: „пророкувам, каква ще да е била целта ви с тия писма, и по вишегласие ли сте го направили, или само някой